

BEATIS MANIBUS
 NOBILISSIMI, ERUDISSIMI *QVÆ*
 DOMINI,
DN. JOHANNIS
CZIMMER-
MANNI,
 SECRETARII THORUN. MERITISSIMI
 AGNATI SUI ÆSTIMATISSIMI,
IPSA FUNERATIONIS DIE,
QVÆ ERAT 17. Febr. A. M. DCCVII.
 LUBENTI QUIDEM SED LUGENTI CALAMO
 PARENTARE VOLUIT
 GEORG HENR. CZIMMERMANN,
 THOR.

THORUNII,

Imprimebat Johannes Conradus Rügerus, Nobiliss. Senatûs & Gymnasii Typographus.

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΑΔ ΝΟΒΙΛΙΣΣΙΜΟ
ΔΕΦΥΝΚΤΙ ΡΑΡΕΝΤΕΜ.

Qvam Naturam matrem venerari, eandem quoque novercam saepenumero detestari evenit, VIR MAGNIFICE. Dum ex ipsis triumphis debile hominum genus, in deplorandum dejicit miseriarum pelagum; ut quem pridem mortalium in nitidissimo mirari flores licuerit, huic mox lugentissimis ingemiscere naeniis & funestissima parentare Catastrophe, haud inconsulta deposcat aequitas; cujus tropaea Solis surgentis instar demum conspici coeperunt, hujus jam exiguo loculo cadaver conclusum ebullientibus undique lacrymis funerentur. Equidem taedet fari nefarium mortis audaciae scelus, tam procaci impetu in NOBILISSIMO TUO FILIO admissum, quae dum fronte caret, nec ad tanta saevitiae suae crimina erubescere potuit. Caecum illius procul dubio imperium, cum, quod vel in ejusdem pectus saevum detorserit spiculum, cujus vertex laurea adhuc redimendus erat, tum forsitan, quod verita fuerit, ne vehemens lugentium commiseratio duras illius atrocitatis leges uspiam emolliret. Haud inficias eo, VIR NOBILISSIME, nunquam sine gemitu perditae commemorationem esse, cujus Tibi semper amata fuit possessio, imo

M
ra-
æ-
IR
ofis
lo-
em
lo-
ce-
ro-
ijus
pi-
da-
la-
ne-
caci
ad-
nta
Cœ-
um,
erit
mi-
erit,
uras
laud
vam
esse,
imo
tragi-

tragicam potius tantæ calamitatis existere
pronunciationem, quod non animum solum
tuum, sed urbis totius viscera suavissima sui
exhilarabat recordatione. Et dum publica
quoque Observantia lamentabili complora-
tione suos funestat affectus, diruitque gratæ
mentis arcus, quos olim dextræ lætitiæ testes
in BEATUM prolixissimo excitavit affectu,
non mirum, quod & hæc ante actæ felicita-
tis recordatio tanto acrius mentem tuam ex-
ulceret, in animique penetralia crudeliter
desæviat, quanto deliciosior unicæ Tuæ, non
dicam Spei, sed Gloriæ fuerat præsentia. De-
plorabis scilicet, GENEROSUM PECTUS,
in unius Filii funere multorum orbitatem, in
evulso corde, ademptam Tibi vitam, in amif-
sa gemma, imminutum SANGVINIS preti-
um, in extincto radio Solis publici quandam
Eclipsin, ut nullum proinde dubium, quin
desperatis his vocibus beatè defunctum com-
pellas: *Aut nunquam nasci, aut nunquam
mori debuisses.* Etenim non tanta doloris
Tui esset acerbitas, si nunquam amare potuif-
ses; sed quo pronior animi in vivum fuit in-
clinatio, tanto gravior ejus Tibi accidit ja-
ctura; quo dulcius Te possessus recreavit, eo
crudelius torquet amissus. Verum prehen-
de Lunam, MOESTISSIME AGNATE,
quo citius ab indelebili lacrymarum flumine

conquiescas; hæc opacam suam molem So-
li objiciens nullum sentit deliquium, nisi nos
subtractæ solum lucis tenebras compensare
oporteat. Quando Roma olim extorrem
fecerat Catonem, nullum quidem ipsius glo-
riæ damnum intulit, seipsam vero clarissimo
tanti viri splendore privavit. Pari passu vir-
tus eximia ambulat, cujus genuinus dum pos-
fessor velamine mortis tegitur, non illi, sed
urbi hæc clades deploranda. Satis quippe
diu vixit, dum bene vixit, & gloriosius multo
ipsi est sua virtute, quam dono temporis se-
nuisse. Quo ergo citius corpus marcescit,
eo citius ipsiuseffloret gloria, quæ, cum lan-
gvoris inscia existat & expers mutabilitatis,
vitam potius renovabit, quam unquam me-
moriâ labatur. Tu proinde, GENEROSE
BEATI GENITOR, noli invidere suæ vir-
tutis maturum immatura morte præmium,
& quassatis exulceratæ mentis anxietatibus
ingenuo remitte animo, ne, cum Tuis quo-
que consiliis Civitatis regatur incolumitas,
adeò pendentibus curarum fluctibus,

*In quævis consilium vitæ & regimenq; locatum est
generosi animi vires debilitentur; sed clemen-
tissimum Numen, quam plurimos Soles BEA-
TO ademptos munificentissima addat, addat,
inquam liberalitate!*

☉ (O) ☉